

30.1.2015

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 1637/2013, adresată de Nunzia d’Aniello, de cetățenie italiană, privind falimentul Deulemar Compagnia di Navigazione (Italia)

1. Rezumatul petiției

Petiția vizează falimentul Deulemar Compagnia di Navigazione, înființată în Torre del Greco. Potrivit petiționarului, au existat fraude în gestionarea societății și procedura de stabilire a situației de faliment, ambele fiind lipsite de transparență administrativă.

Falimentul a cauzat dificultăți economice severe familiilor care și-au investit economiile în societate și lucrătorilor care și-au pierdut locurile de muncă.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 4 iunie 2014. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 216 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 30 ianuarie 2015

Observațiile Comisiei

Comisia are cunoștință de procedurile de insolvență deschise în legătură cu Deulemar Compagnia di Navigazione în Italia și de repercusiunile negative pe care colapsul acestei societăți le are asupra deținătorilor de obligațiuni și angajaților.

În ceea ce privește alegațiile de fraudă ale petiționarului, Comisia ar dori să punteze faptul că normele privind îndatoririle și răspunderea directorilor în contextul insolvenței nu sunt, în prezent, armonizate la nivelul UE. Prin urmare, îndatoririle și răspunderea directorilor unei

societăți sunt stabilite în mod exclusiv de legislația națională. Potrivit informațiilor Comisiei, mai mulți membri ai familiilor care dețin societatea au fost condamnați recent pentru efectuarea de tranzacții financiare ilegale, pe fondul colapsului societății. Prin urmare, se pare că legislația italiană conține instrumente adecvate pentru sancționarea tranzacțiilor frauduloase efectuate de directori, care acționează în detrimentul creditorilor societății.

Fără a ține seama de acest fapt, Comisia examinează, în prezent, nevoia de măsuri la nivel european în acest domeniu al dreptului. Chestiunea îndatoririlor și a răspunderii directorilor în contextul insolvenței a fost abordată într-un studiu elaborat în 2012 pentru Comisie de către London School of Economics. Constatările acestui studiu vor fi completate de noi cercetări privind implicațiile transfrontaliere ale acestei chestiuni, pentru care a fost publicată recent o licitație. Pe baza acestor constatări, Comisia va identifica dacă diferențele dintre legislațiile naționale în materie de insolvență creează obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne.

În plus, în martie 2014, Comisia a adoptat o recomandare privind o nouă abordare a insolvenței și falimentului societăților comerciale, care încurajează statele membre să instituie proceduri de insolvență care permit societăților să își abordeze dificultățile financiare într-o etapă timpurie, vizând sporirea șanselor de salvare reușită a societății și a locurilor de muncă. Comisia a propus, de asemenea, revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență, care stabilește cadrul legal pentru procedurile de insolvență transfrontaliere, vizând extinderea domeniului său de aplicare la astfel de proceduri orientate către salvare. O altă modificare importantă în cadrul revizuirii vizează îmbunătățirea transparenței procedurilor de insolvență, solicitând statelor membre să stabilească registre electronice de insolvență care să conțină informații minime privind procedurile de insolvență și prevăzând interconectarea acestor registre. Această revizuire urmează să fie adoptată la începutul anului 2015.

Concluzie

Comisia recunoaște importanța instituirii unui cadru juridic adecvat care să sancționeze în mod eficient măsurile de gestionare abuzive și necinstite. Prin urmare, Comisia analizează chestiunea răspunderii directorilor în contextul insolvenței pentru a stabili dacă divergența existentă între soluțiile naționale la această chestiune creează probleme pentru funcționarea adecvată a pieței interne. În plus, Comisia promovează reforme ale legislației naționale în materie de insolvență, pentru a permite societăților viabile, care se confruntă cu dificultăți financiare, să își continue activitatea, salvând, astfel, locurile de muncă.